

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 13 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren [om kommunernes økonomi efter indførelse af kommunalreformen og budgetlægningen for 2007].

Af Pia Gjellerup (S), Ole Stavad (S), Margrethe Vestager (RV), Ole Glahn (RV), Ole Sohn (SF), Kristen Touborg (SF), Line Barfod (EL) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

(Forespørgslen anmeldt 26/10 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 3/11 2006. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 16/11 2006. Forslag til vedtagelse nr. V 12 af Pia Gjellerup (S), Margrethe Vestager (RV), Ole Sohn (SF) og Line Barfod (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 13 af Peter Christensen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Allan Niebuhr (KF)).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 13 af Peter Christensen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Allan Niebuhr (KF) (*se side 1286*) vedtoges med 66 stemmer (V, DF og KF) mod 50 (S, RV, SF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 12 af Pia Gjellerup (S), Margrethe Vestager (RV), Ole Sohn (SF) og Line Barfod (EL) (*se side 1282*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Kl. 13.45

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Bulgarien og Rumænien.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 4/10 2006. Første behandling 10/10 2006. Anden behandling 14/11 2006. Betænkning 10/11 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 97 stemmer (V, S, KF, RV og SF) mod 2 (EL); 15 (DF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om respekt for retten til at frabede sig ikke adresseret post m.v.

Af Per Clausen (EL) og Morten Homann (SF) m.fl.

(Fremsat 11/10 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Forslaget indebærer, at regeringen pålægges at fremsætte lovforslag, der skal give borgerne en lovbestemt ret til at kunne frabede sig at modtage bl.a. de nye gratisaviser, som omdeles i udvalgte dele af landet, eksempelvis 24timer, Dato, Nyhedsavisen og Centrum Aften.

Der skal ikke herske tvivl om, at det er regeringens holdning, at borgerne bør have mulighed for at kunne frabede sig at modtage de nye gratisaviser, naturligvis. Det er samtidig regeringens holdning, at problemstillingen bør løses ved, at udgiverne af aviserne selv finder en løsning, som imødekommer borgerne.

Der har derfor været udfoldet betydelige bestræbelser på at få gratisaviserne til at etablere en frivillig brancheløsning. I første omgang drøftede Post Danmark A/S på opfordring mulighederne for at etablere en fælles brancheløsning med udgiverne af de fire daglige gratisaviser. Ved den lejlighed tilkendegav gratisaviser-

ne, at de hver især havde etableret eller ville etablere en såkaldt Robinsonliste, som borgerne kunne tilmelde sig. Herefter ville borgerne ikke længere modtage den pågældende avis.

Transport- og Energiministeriet modtog i tiden derefter fortsat henvendelser fra borgere, som gav det indtryk, at den beskrevne fremgangsmåde til at kunne frabede sig en avis på ikke umiddelbart fungerede efter hensigten. I lyset heraf har Færdselsstyrelsen på min foranledning holdt et møde med avisudgiverne og opfordret dem til at informere mere og bedre om muligheden for at frabede sig en gratisavis. Desuden bør udgiverne sikre sig, at deres bude og distributører efterkommer modtagernes ønske under omdelingen.

Avisudgiverne har allerede tilkendegivet, at de respekterer et nej fra borgerne og har etableret ordninger, der gør dette muligt. Der er ikke tale om en fælles brancheløsning, men om en løsning, hvor de fire aviser på hver deres måde gør det muligt for modtagerne at frabede sig den enkelte avis.

Nyhedsavisen respekterer de grønne nej tak til gratisaviser-mærkater, der er fremstillet af og kan rekvireres hos Forbrugerrådet.

24timer og Dato har etableret mulighed for, at borgerne kan sige nej tak til aviserne for en tidsbegrænset periode eller permanent via avisernes hjemmeside, pr. telefon eller pr. brev.

Centrum Aften, der alene omdeles i Aalborg-området, respekterer Post Danmarks nej tak til reklamer-mærkater.

Det var situationen indtil i dag. Det allerseneeste nye er, at jeg lige har fået meddelelse om, at de tre gratisaviser, 24timer, Dato og Centrum Aften, nu har oprettet en fælles beskedservice, præcis som jeg gerne vil have det. Det betyder, at den enkelte husstand, der ikke længere ønsker gratisaviser, kun behøver at henvende sig til en af aviserne, og så gives der besked til de øvrige. Det er blot trist, at denne service ikke også omfatter Nyhedsavisen. Det kan være det kommer.

Endvidere har Danske Dagblades Forening henvendt sig til familie- og forbrugerministeren og en række ordførere i Folketinget og appelleret til at have tålmodighed til at se, om distributionssystemet, som respekterer borgernes nej tak, kommer til at virke.

Kl. 13.50

Sammenfattende er det regeringens opfattelse, at man bør se tiden an og give de daglige gratisaviser endnu nogen tid til at forbedre deres

omdeling i praksis, således at de borgere, der ønsker det, kan frabede sig aviserne.

Det skal også ses i lyset af de konsekvenser, en eventuel lovgivning vil have, og den betydelige kompleksitet, der vurderes at være forbundet hermed. Det gælder bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt en generel nej tak-ordning også skal omfatte de lokale ugeaviser m.m. Brancheforeningen for de lokale ugeaviser har tilkendegivet, at foreningen ønsker at bevare de nuværende vilkår for lokalaviserne.

Det hører også med i billedet, at borgerne med den frivillige ordning kan vælge aviser fra og til, helt som de ønsker det. Ved en eventuel lovgivning kan det blive et alt eller intet-valg for borgerne.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at regeringen bestemt ikke vil udelukke, at et lovinitiativ eventuelt kan komme på tale senere, hvis den frivillige ordning for avisudgiverne viser sig ikke at fungere efter hensigten. Men meget tyder jo på, at den begynder at gøre det.

I dag må vi altså afvise det foreliggende beslutningsforslag om lovgivning på området.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er lige et par spørgsmål til ministeren, og det første er fra hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er jo lidt ked af, at ministeren ikke synes, at det er en god idé, at man med et enkelt klistermærke kan frabede sig en masse af de aviser og reklamer, som man ikke bryder sig om at få. Jeg kan forstå, at ministeren faktisk på en eller anden måde synes, at den kludetæppeløsning, der eksisterer i øjeblikket, hvor man kan ringe til nogle, og hvor der så er andre, der ikke respekterer et klistermærke, faktisk er en rigtig fornuftig løsning. Er det sådan, det skal forstås? Det er mit første spørgsmål. Synes transport- og energiministeren virkelig, at den nuværende kludetæppeløsning er en smuk og god løsning?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er ca. 20 sekunder siden, jeg sluttede min tale, og en forudsætning for debatten må være, at hr. Rune Lund hører efter.

Vi er ikke tilfredse med denne løsning, det sagde jeg udtrykkeligt, men vi forsøger at give medierne mulighed for at løse problemerne selv.

Dette forsøg kan jo altså ikke være helt tumpet lavet, da det nu viser sig, at tre af de fire aviser accepterer den, og mon ikke den fjerde kommer til. Dermed har vi jo fundet den løsning, som vi lægger op til.

Igen vil jeg sige, hvad jeg sagde i min tale: Det kan godt give problemer, hvis vi blander disse ting sammen i en lovgivning. Hvem skal med, og hvem skal ikke med? Skal den lokale ugeavis med? Skal den lille lokale ugeavis med? Skal kirkeavisen med? Det gør det meget komplekst, og en frivillig ordning må for alle parter være det bedste. Det er jo også frivilligt, når vi kan sige nej tak til reklamer. Det er præcis det samme, og det fungerer ganske godt.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, ministeren omtaler den nye ordning i unødigt positive vendinger. Det er i hvert fald ikke de vendinger, jeg kan bruge til at omtale den nye ordning i.

Når nu transport- og energiministeren siger, at der skal gå noget tid, inden man vil indføre lovgivning på området, hvilken tidsfrist er det så, ministeren arbejder med? Hvornår har de nye gratisaviser deadline for at komme frem til en løsning, før ministeren mener regeringen bør komme med et lovinitiativ? Hvornår er der deadline?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Ja, jeg kunne jo passende have spurgt hr. Rune Lund, hvornår han syntes vi skulle gøre det. Men »nogen tid« er meget svært at definere. Det er ca. 2 måneder siden, gratisaviserne kom, de har ret hurtigt indført denne Robinsonliste, hvor man kan melde sig til og sige, man ikke ønsker at få dem, og de har nu altså i dag besluttet, at man nu bare kan tilmelde sig det ene sted, og så er man dækket ind hos de tre af aviserne. Det er alligevel ret hurtigt, man har tilpasset sig forbrugernes ønske, må jeg sige, og jeg er helt enig med forbrugerne.

Så jeg vil ikke sætte nogen tidsfrist på, det er klart, at det ikke er et uoverskueligt tidsrum, det drejer sig om, men jeg synes, at min argumentation passer meget godt med det, vi oplever: at nu er tre ud af fire aviser altså gået sammen og har fundet en løsning, så man kun skal henvende sig ét sted. Jeg synes, det er et kæmpe fremskridt, og jeg er meget tilfreds med, at det kom

lige nøjagtig i dag. Det kom formentlig, fordi vi skulle have debatten i Folketinget, sådan at et flertal i Folketinget kunne se, at man kan nå meget langt ad frivillighedens vej.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det står, efter at have hørt ministens tale, meget klart for mig, at frivillighed er regeringens omdrejningspunkt. Men det interessante spørgsmål er så: Frivillighed af hensyn til hvem, og frivillighed for hvem? For det her er jo ikke frivilligt for forbrugeren. Det er det kun, i det omfang de forskellige udgivere vælger at respektere forbrugers holdning. Den frivillighed, ministeren ønsker at markedsføre, er altså alene en frivillighed for avisudgiverne og reklamedistributørerne osv. For meldingerne fra bl.a. Forbrugerrådet går jo ud på, at det her i vid udstrækning ikke bliver respekteret.

Kl. 13.55

Man kan måske godt, når man ser konkurrencesituationen på annoncemarkedet, forstå, at hverken Post-Danmarks nej tak-ordning eller andre ordninger bliver respekteret. Frivilligheden er altså ikke til for forbrugerne, den frivillighed, som ministeren ønsker at markedsføre, er altså alene til for bladudgiverne. Så hvem mener ministeren egentlig skal varetage forbrugernes interesser? Er de pantsat hos udgivere af reklametryksager og gratisaviser?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Igen må jeg altså henvise til min tale, hvor jeg fuldt ud tager forbrugernes synspunkt til mig. Jeg er enig med dem. Hvis ikke man ønsker en avis, skal man kunne sige nej. Så kan man henvende sig til avisen, og så får man den ikke.

Nu har aviserne været så kloge, at tre ud af de fire aviser er gået sammen, så man bare behøver at henvende sig ét sted. Det synes jeg da er et fantastisk flot fremskridt, og jeg håber også, at den sidste avis kommer med.

Dermed respekterer man altså fuldstændig forbrugernes ønske. De skal kun henvende sig ét sted, og så får de ikke den avis. Det synes jeg er flot.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Pointen er jo netop, at det ingen konsekvenser får for udgiverne, uanset om det er af en avis el-

ler reklametryksager. Det får ingen konsekvenser, hvis udgiveren ikke respekterer forbrugernes holdninger.

Spørger man f.eks. i Forbrugerrådet, vil man vide, at det er en utrolig bred vifte, som ikke respekterer det her. Der er utrolig mange forbrugere, der, selv om de siger nej tak, alligevel får aviser eller reklametryksager ind ad døren. Og det får ingen konsekvenser.

Så ministerens holdning er altså, at det skal være op til distributørerne, om de vil respektere det her. Det kan godt være, de får nogle knubbede ord med på vejen, hvis de ikke respekterer det, men det får ingen konsekvenser. Mener ministeren, at det er en tilstrækkelig garanti for, at forbrugernes valg bliver respekteret, at man står i en situation, hvor det, som distributørerne står over for, er slapt og konsekvensløst?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Avisudgiverne siger, at de vil respektere forbrugernes holdning. Det kan da godt være, at der indimellem er en svips, at der går en uge, inden man får det ind i sine systemer eller man får det ud til budene. Det kan jeg ikke udelukke.

Jeg sagde også tydeligt i min tale, at hvis det ikke lykkes ad frivillighedens vej, vil vi lovgive på området. Jeg kan næsten ikke sige det tydeligere. Men jeg synes, der er klare indikationer for, at det vil lykkes, når tre ud af fire aviser nu er enige med sig selv om, at de gør det på den måde, forbrugere helst vil have det på. Det synes jeg er ganske flot, det er et godt skridt på vejen.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Først og fremmest vil jeg gerne på vegne af Socialdemokraterne sige, at jeg synes, det er utrolig glædeligt, at der nu kommer en løsning. Vi har jo savnet, at der politisk er blevet taget ordentlig hånd om det og lagt pres på for at få fundet den her løsning, men alligevel lader det jo til, at udgiverne har lyttet til de mange partier i Folketinget, som har kritiseret gratisaviserne for ikke at ville respektere borgerens ret til at sige nej.

Vi må desværre sige, at det her initiativ ikke kommer fra regeringen, men at det er kommet, er glædeligt, det kan vi kun bakke op om.

Ministeren sagde lige før, at forbrugeren selvfølgelig skal have ret til at sige nej. Når nu mini-

steren siger, man skal have ret til at sige nej, betyder det så, at den ret skal være så entydig, at hvis den gentagne gange ikke bliver respekteret, så vil ministeren alligevel lovgive på området og sanktionere, sådan at der bliver lagt en straf ind?

Man kan jo godt frygte, at når nu Nyhedsavisen eksempelvis ikke vil være med i den aftale, som er blevet lavet, vil det på sigt få aftalen til at smuldre. Vi kender jo alle musketereden, men hvis der er nogle, som ikke overholder den, får det nogle gange nogle andre til at springe i målet. Er det sådan, at ministeren mener den ret, som forbrugere skal have, så alvorligt, at han rent faktisk vil lovgive og sige, at det er forbrugernes ret, og at det skal sanktioneres?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg synes, at fru Karen Hækkerup selv besvarede sit spørgsmål. Fru Karen Hækkerup omtalte nemlig det politiske pres, der er lagt fra en række af Folketingets medlemmers og partiets side, og jeg kan tilføje i allerhøjeste grad fra regeringens side. Jeg har udtalt mig om det gang på gang, og det kan jeg ikke udelukke også har haft en vis indflydelse. Vi har meget aktivt brugt Færdselsstyrelsen til det, som i øvrigt har fået meget, meget få klager.

Det viser efter min opfattelse, at den linje, der er lagt, er rigtig. I dag meddeler tre ud af de fire aviser, at de er gået sammen og vil løse det på en fornuftig måde, og jeg håber, at den sidste avis kommer med. Så er der jo ingen grund til at lovgive. Lovgivning er en meget kompliceret proces på dette område, fordi vi kan komme til at skyde med spredehagl, så vi rammer for mange. Det tror jeg heller ikke fru Karen Hækkerup kan være interesseret i.

Derfor er frivillighedens vej den rigtige, og vi har i dag taget et rigtig godt skridt på vejen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Hækkerup endnu et spørgsmål? Ja, værsgo.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne sige, at det da er en glædens dag. Ganske vist er der rigtig mange danskere, som er glade for at have fået ekstra aviser, mange, som nyder at læse dem, og som gerne vil beholde dem, men der er lige så mange, som gerne vil have lov til at sige nej tak. Det er den ret, de i

dag ikke har, og som jeg kan forstå på ministeren de heller ikke får fremadrettet, fordi ministeren ikke vil være med til at lovgive om det.

Kl. 14.00

Vi kan jo kun håbe, at den her frivillige ordning vil blive overholdt. Og jeg vil da tro, at avisudbyderne vil anstrenge sig for at overholde den, for de har jo set, hvilket ramaskrig det har vakt blandt beboere i opgange og også blandt politiske partier, at forbrugernes ret fuldstændig er blevet sat over styr i den her sag.

Jeg vil gerne spørge ministeren med hensyn til den ordning, som han nu har fået oplyst vil komme: Giver den også mulighed for, at man f.eks. i kortere perioder kan afmelde sin avis, hvis man eksempelvis skal på ferie og ikke ønsker, at avisbunkerne ligger udenfor som invitationer til indbrudstyve? Og giver den også mulighed for, at man kan vælge, sådan at man fortsat kan blive ved med at modtage sin lokalavis? For det synes vi er meget vigtigt, nemlig at man kan differentiere i forhold til, hvad det er for nogle aviser, man ønsker at modtage, og hvad for nogle man ikke ønsker.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg er enig med fru Karen Hækkerup i, at det er en glædens dag. Jeg er ikke sikker på, at der er lige så mange, der vil sige nej som ja, og altså få avisen. Det vil jeg da ikke håbe, for så må man sige, at markedsføringen af aviserne har været ret uheldig.

Det meget vigtige spørgsmål er det, som fru Karen Hækkerup stiller: Kan man melde til eller fra, kort- eller længerevarigt, hvis man f.eks. er på ferie? Det vil jeg mene man kan, men det vil jeg gerne undersøge. Det mener jeg i hvert fald definitivt man bør kunne. For det er klart, man ikke kan have 30 aviser liggende udenfor og så på den måde sige til indbrudstyvene: Der kan I se, jeg er på ferie. Så hvis ikke det er tilfældet at man kan det – jeg tror, det er, men jeg har ikke den fuldstændig eksakte viden, og det skal man have fra Folketingets talerstol – så skal jeg selvfølgelig undersøge det og sørge for, at fru Karen Hækkerup og Folketinget får et helt præcis svar på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak til transport- og energiministeren. Og så går vi til første ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Erling Bonnesen (V):

Venstre siger nej tak til nyhedstyranniet og kræver, at borgernes frihed til at sige nej tak til gratisaviserne bliver respekteret, og vi er også om nødvendigt parate til at tage de nødvendige, passende initiativer hertil.

Husstandsomdelte gratisaviser hilses naturligvis velkomne i et frit land med en fri presse, men det er vigtigt at understrege, at det er borgernes ret at vælge, om man ønsker at modtage gratisaviserne. Trafikministeriet har allerede foranlediget, at branchen indkaldes til møde med henblik på at få styr på området og de udestående spørgsmål, og udgiverne af de fire gratisaviser har lovet, at de hver især gennem etablering af en såkaldt Robinsonliste giver borgerne mulighed for at tilmelde sig listen enten pr. e-mail eller pr. brev, hvis han eller hun ikke ønsker at modtage gratisavisen. På den måde kan borgeren vælge en avis til, vælge en anden fra frem for at komme med et generelt nej tak.

Imødekommen af borgernes ønske om at kunne sige nej tak indebærer selvsagt, at udgiverne også må sikre sig, at deres bude og distributører er opmærksomme på at respektere ordningen under omdelingen.

I første omgang ønsker Venstre helst sagen løst ad frivillighedens vej. Skulle dette imidlertid ikke lykkes, er vi parate til at løse det med det nødvendige lovinitiativ, og på nuværende tidspunkt kan Venstre derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan forstå, at Venstre også går meget ind for princippet om frivillighed. Men kan hr. Erling Bonnesen ikke bekræfte, at når man sætter princippet om frivillighed højt i den forstand, som Venstre gør, er det alene frivillighed for udgiverne? Forbrugernes frivillighed bliver væk i den kabale, for hvis der er en udgiver, som ikke vil respektere det her, jamen så er der ingen sanktioner, der er ingen konsekvenser, det er fuldstændig slapt. Så frivilligheden gælder alene udgiverne, der er ingen frivillighed for forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, jeg klart og tydeligt i min ordførertale har signaleret, at vi ønsker det løst ad frivillighedens vej, således at borgerens ønske om i givet fald ikke at ville modtage gratisaviserne bliver

respekteret. Det skal løses. Bliver det ikke løst i første omgang ad frivillighedens vej, er vi klar til at sætte de nødvendige initiativer bag, også med lov.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, det er den sædvanlige fodslæbende holdning fra regeringens side: Nu skal vi se tiden an, og vi må lige se, hvordan tingene går. Og så går tiden ellers måned efter måned, år efter år, og dem, der betaler prisen, er de forbrugere, som stik imod deres ønske må acceptere dag ud og dag ind at få deres postkasser fuldstændig overfyldt af ikke bare gratisaviser, men altså også af reklametryksager osv. Så mens hr. Erling Bonnesen og regeringen ser er tiden an, er det jo altså forbrugerne, som betaler prisen.

Kl. 14.05

Men vil hr. Erling Bonnesen ikke bekræfte, at imens der trods alt foregår nogle drøftelser imellem gratisaviserne om, hvordan man kan løse det her problem, er der ingen løsninger overhovedet, som bliver drøftet mellem de øvrige distributører af reklametryksager og den slags ting, så der er det fuldstændig retsløst for forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Vi trækker ikke tiden ret meget, vi noterer med tilfredshed, at branchen allerede selv har taget initiativ til at få løst de her ting, så der foregår allerede nu arbejde for at få tingene sat på plads, og vi afventer at se resultatet af det. Der tror jeg ikke, at det varer ret lang tid, før vi kan få en konklusion.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad »ikke ret lang tid« er i den sammenhæng, for sådan en Robinsonliste, hvor folk, der vil have nogle og ikke vil have andre aviser, står, må man gå ud fra at et avisbud skal rende rundt med under armen, samtidig med at vedkommende deler aviser ud. Det kan godt blive ret bøvet, vil jeg tro. Jeg kunne godt forestille mig, at der er mange aviser, som ville ende de forkerte steder alligevel, og så vil vi se en fortsættelse af det, som vi har set indtil nu, nemlig at når folk beder om ikke at få en avis, bliver det ikke respekteret. Det kan være, at jeg er sortseer, det kan man så men-

ne, men jeg tror nu nok, at jeg får ret i det her – men det må vi jo se.

Men hvis nu det her ikke kommer til at virke, hvornår kommer der så et lovgivningsinitiativ fra regeringens side? Jeg synes, det har været lidt uldent indtil nu, både det, transport- og energiministeren sagde og nu også det, hr. Erling Bonnesen sagde.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

I Venstre synes vi, at det skal være så enkelt som muligt, og netop lovgivningsinitiativer, som er så ugennemarbejdede, som de foreligger på nuværende tidspunkt, vil jo skabe u hensigtsmæssigheder, så vi hilser det, at der er allerede nu fra branchens side er taget initiativer til at få det løst, meget velkommen og finder det tilfredsstillende. Og meget tyder på, at løsningen er tæt forestående.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes ikke, det er en tilfredsstillende situation, at der ikke er en samlet løsning. Jeg synes ikke, man kan karakterisere den nuværende situation som tilfredsstillende, og hvis jeg var i regering, ville jeg sige: Jamen så må vi igangsætte et lovgivningsinitiativ nu. Det ville være det bedste.

Det næstbedste er så at sige: Jamen hvis ikke det løser sig inden en given periode, inden en given dato – det kunne være den 1. februar 2007, eller hvad ved jeg – igangsætter vi et lovgivningsinitiativ. Kan vi ikke få en dato fra hr. Erling Bonnesen? Hvornår mener man at tiden for frivillige aftaler løber ud med hensyn til at få en tilfredsstillende løsning?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

I Venstre hilser vi det velkommen, at branchen selv allerede nu er langt fremme i skoene og arbejder med at få det løst, og tror, at løsningen viser sig inden længe.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Den sidste spørger er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes også, det er godt, at branchen er langt fremme i skoene og er i gang med at finde en

løsning, og ligesom ordføreren er jeg jo et liberalt menneske, så jeg synes også, det er bedst, hvis branchen finder ud af noget selv. Men kunne det ikke være en god idé, at vi her fra Folketingets side i dag sendte et kraftigt signal og lagde et pres på branchen ved at melde en konkret dato ud? Kunne vi ikke få et lidt mere specifikt svar på hr. Rune Lunds spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Apropos signaler har jeg netop i min ordførertale sendt et klart og tydeligt signal om, at vi giver branchen en chance til at få det her løst nu. Og gør de ikke det, er vi også klar til selv at gøre det herfra, om nødvendigt også med lovinitiativ. Der hersker ikke skyggen af tvivl om, at borgerne ikke skal tyranniseres med unødvendige gratisaviser, hvis de ikke ønsker det. Den sag skal sættes på plads.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Så langt, så godt; så langt er vi enige. Jeg kunne også give Venstre en chance til at afskaffe skattestoppet, og det vil så ske inden 2028. Men nu synes jeg, at vi skulle være konkrete og give branchen en chance indtil en bestemt dato, så de ved, at der kommer en konsekvens, hvis ikke de reagerer. Kunne hr. Erling Bonnesen ikke over for Folketinget og over for befolkningen sige, at vi vælger en bestemt dato. Indtil da satser vi på, at de kan finde ud af det, men hvis de ikke selv kan, lover vi herinde hinanden, at så finder vi på noget.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Hvis man læser min ordførertale, vil man se, at der er en klar konsekvens i den derhen, at hvis man ikke betjener sig af den chance, man får nu, så er vi klar til at tage de nødvendige lovinitiativer herfra. Mere klart kan det simpelt hen ikke blive.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

For Socialdemokraterne er det et ganske afgørende princip, at forbrugere selv kan vælge, hvad de vil have ind ad deres dør. Derfor skal det også gælde for gratisaviser, at man kan væl-

ge, at man ikke vil have aviser ind ad døren. Vi mener fra Socialdemokratiets side, at gratisaviser kan være et rigtig fint tilbud, og der er ingen tvivl om, at mange synes, at det er en god måde at få nyheder gratis ind af døren på. Vi har som sådan ikke noget imod gratisaviser, men ser dem som et rigtig fint initiativ.

Kl. 14.10

Men når det er sagt, skal der simpelt hen være mulighed for, at man som forbruger kan vælge ikke at få gratisavisen ind ad brevsprækken. Jeg tror, at mange opfatter de mange gratisaviser, der kommer ind ad brevsprækken hver eneste dag, som papirspild og som miljøsvineri, og det hører også med til historien, at for rigtig mange kan det simpelt hen være et problem at skulle transportere alt det papir, de får hver eneste dag, ned ad trappen. Det er altså en uhyrlig stor mængde, der kommer hver eneste dag, og at en ældre dame på 5. sal skal transportere alt det materiale ned ad trappen med sine egne hænder, er simpelt hen helt urimeligt. Derfor skal der være en mulighed for, at man kan sige fra.

Vi hørte ministeren nævne, at branchen er i gang med et frivilligt initiativ. Jamen det kan da være udmærket, men som min kollega, hr. Homann, nævnte, er det jo en frivillighed, der kun omfatter distributørerne; de har frivillighed til at indgå en ordning. Men indtil den ordning virker, er det altså forbrugerne, der er gidsler. Det er forbrugerne, der må finde sig i, at det vælter ind ad brevsprækken med uønsket materiale, og derfor ønsker vi fra socialdemokratisk side, at der tages et lovgivningsinitiativ, hvor forbrugernes ret til selv at vælge, hvad de vil have ind ad brevsprækken, sikres.

Når det er sagt, vil vi gerne sige, at der jo også er andre ting end lige gratisaviser, der spiller med her. Vi er opmærksomme på, at mange forbrugere synes, det er et problem, at de får telefonbøger i brevkassen, når de sådan set godt kan undvære dem, fordi de kan bruge internettet. Der skal også være en mulighed for, at man kan vælge det fra.

Vi er også opmærksomme på, at nogle forbrugere nævner, at reklamer ikke kan vælges fra til sommerhuset. Derfor kunne vi godt tænke os, at der blev kigget på at få lavet en meget mere gennemgribende lovgivning på området, så forbrugere får ret til selv at vælge, hvad det er, der skal ind ad brevsprækken.

Vi er også optagede af muligheden for at differentiere, og vi er glade for, at ministeren her i

Folketingssalen nævner muligheden for, at hvis det er sådan, at regeringen kommer med et lovinitiativ på et eller andet tidspunkt – der er jo desværre ikke sat nogen dato på endnu – vil man være optaget af, at der skal være mulighed for at differentiere. Vi ved jo, at mange forbrugere er glade for deres lokalavis eller for en specifik gratisavis, og derfor skal de have mulighed for at sige: Jeg vil gerne fortsat modtage denne her avis, men de andre vil jeg gerne have mig frabedt. Derfor er vi meget optaget af differentieringsmuligheden, og vi foreslår, at den bliver skrevet ind i lovgivningen.

Socialdemokratiet er også optaget af, at det sikres, at der bliver en reel sanktionsmulighed, så man som distributør kan blive pålagt bødestraf, hvis man ikke overholder reglerne. Derfor fremsætter vi vores eget beslutningsforslag, som går ud på, at det lægges ind i markedsføringsloven, at der skal være mulighed for at differentiere, hvad man vil have ind gennem sin brevsprække. På den måde bliver Forbrugerombudsmanden tilsynsmyndighed og skal påse, at reglerne bliver overholdt, og lovgivningen sikrer også, at der kan sanktioneres med bøder, hvis de ikke bliver det.

Med hensyn til det konkrete beslutningsforslag, som er fremsat af Enhedslisten og SF, vil jeg sige, at Socialdemokratiet synes, der er en masse af de overordnede ting, vi kan tilslutte os, men vi kan ikke stemme for det samlede beslutningsforslag, da vi ikke synes, det er tilstrækkeligt. Men vi vil fremsætte vores eget beslutningsforslag, hvor vi helt konkret foreslår at ændre markedsføringsloven, så man sikrer forbrugernes ret til selv at vælge, hvad der skal komme ind gennem brevsprækken.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Homann, værsgo.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil bare spørge, om hr. Rasmus Prehn ikke kan bekræfte, at det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at der netop skal ses på en ordning, hvor man kan differentiere, hvilke forskellige typer forsendelser, f.eks. gratisaviser, reklametryksager, ugeaviser osv., man vil have, så der allerede i forslaget her er taget højde for, at der skal være fleksibilitet i den løsning, man ender med.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det glæder mig, at min kollega, hr. Homann, fra salen giver udtryk for, at det er intentionen. Jeg synes ikke, det står tilstrækkelig skarpt i bemærkningerne, men det glæder mig kun, at man også fra Enhedslistens og SF's side er optaget af muligheden for at differentiere, så man som forbruger har mulighed for simpelt hen at sige: Jeg ønsker fortsat min lokalavis, men jeg ønsker altså ikke at modtage de gratisaviser – eller: Jeg ønsker at vælge en særlig gratisavis ud, som jeg gerne vil modtage, men jeg ønsker ikke at modtage dem alle sammen.

I øvrigt er der en lille, sjov bemærkning i den sammenhæng, og den er, at der jo er mange forbrugere, som har det modsatte problem, nemlig at de ikke modtager gratisaviser. Det skal man jo også være opmærksom på. De håber, at alle de gratisaviser snart vil begynde at dumpe ind gennem deres brevsprække, men de er så uheldige, at de bor i et område, hvor der ikke kommer nogen. Jeg synes, det er en lille, sjov historie, at der i denne sammenhæng er nogle, der sådan set bliver snydt for det gratis tilbud, som vi andre får.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Personligt håber jeg, at gratisaviserne også snart finder vej til min brevsprække, men det kan jo være, debatten her kan hjælpe på det. Det skal jeg ikke kunne sige.

Jeg er enig i, at vi skal vælge en fleksibel løsning, og at det er nødvendigt at gøre noget ved det her, men kan vi ikke være enige om, at det gælder om at tage alle de chancer, der er for at samle opbakning i Folketinget til at få ændret noget?

Jeg kan godt forstå, at hr. Rasmus Prehn allerhelst vil vælge sin egen hjemmestrikkede løsning på problemet, men kan vi i det mindste ikke nå hinanden og sige, at her er et forslag, som også rykker i den rigtige retning, og at Socialdemokraterne vil stemme for forslaget, hvis det når frem til anden behandling? Så kan man altid se, om man kan lave noget, der er endnu bedre, men her er et skridt i den rigtige retning, som Socialdemokraterne bliver nødt til at stemme for, i hvert fald hvis man skal tage hr. Rasmus Prehns tale for pålydende.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil medgive SF, at forslaget er et klart skridt i den rigtige retning. Jeg tilkendegav også i min tale, at vi synes, der er mange positive elementer i det, og det er klart, at når det kommer frem til anden behandling, vil vi selvfølgelig kigge på, om det er noget, vi i sidste ende vil stemme for. Men som udgangspunkt synes vi ikke, det er tilstrækkeligt.

Som jeg nævnte, har vi faktisk vores eget beslutningsforslag, som vi synes er langt mere fyldestgørende, under opsejling. Men det vigtigste er, at vi får en ordentlig lovgivning på området, fordi det vil være til fordel for forbrugerne, og vi vil meget gerne være med til at trække på samme hammel som SF og Enhedslisten. Derfor vil jeg sådan set foreslå, at vi stikker hovederne sammen for at få sikret, at der snart sker et lovgivningsmæssigt indgreb på området, fordi jeg mener, det er nødvendigt at lave lovgivning på området.

Selv om man går frivillighedens vej, vil der altid være det problem, at der dukker nye gratisaviser og nye distributører op, og hvordan kan vi være sikre på, at de også er tilfredse med den frivillige aftale, der er indgået distributørerne imellem? Derfor er vi nødt til at lovgive, så alle forbrugere har samme ret til at vælge, hvad der skal lægges i deres postkasse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har hr. Rune Lund meldt sig. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg tager ordet, fordi det slår mig, at jeg ikke rigtig synes, hr. Rasmus Prehn har læst forslaget godt nok. Der står jo:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag og foretage de nødvendige ændringer i administrative forskrifter, der sikrer danske forbrugere en lovbestemt ret til at frabejde sig ikke adresseret post m.v., herunder gratisaviser, således at distributører af gratisaviser, reklamer og andre adresseløse forsendelser pålægges at respektere, at borgerne gennem skiltning eller på anden måde tydeligt tilkendegiver, at de ikke ønsker at modtage disse.«

Det er jo beslutningsforslagets ordlyd, og derfor favner det langt bredere end de gratisaviser, som hr. Rasmus Prehn omtaler.

Forslaget går ud på, at Folketinget skal pålægge regeringen at komme med et lovforslag,

hvorefter vi kan diskutere detaljerne nærmere, så ud fra det, hr. Rasmus Prehn siger, forstår jeg ikke, hvad problemet er, og hvorfor hr. Rasmus Prehn ikke kan stemme for forslaget. Det kunne jeg godt tænke mig en uddybning af.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Sagen er, at vi netop har læst forslaget meget indgående. Det er rigtigt, at der kan tolkes mange ting ind i de brede formuleringer, som er lagt frem, men vi vil gerne være mere specifikke og mere præcise, når det handler om at definere, hvilke ting man ønsker sig og ikke ønsker sig. Vi ønsker differentiering med hensyn til telefonbøger, reklamer osv.

Vi kan sagtens tilslutte os den overordnede intention, der ligger i beslutningsforslaget, men vi vil fremsætte vores eget beslutningsforslag, som vi synes er langt mere præcist, og derfor synes vi, det er mest rimeligt at være helt åben og ærlig her i salen og sige, at vi vil fremsætte det, og at det er det, vi agter at stemme for.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er altså en lidt sjov argumentation, for det, hr. Rasmus Prehn siger, er jo egentlig: Vi vil ikke stemme for Enhedslistens og SF's forslag, fordi Enhedslisten og SF har været lidt hurtigere til at fremsætte deres forslag; vi har vores eget i baghånden, og det vil vi også gerne have til debat i Folketingssalen. Det synes jeg altså er lidt pjattet.

Vores forslag er meget bredt. Det omhandler ikke adresseret post m.v., herunder gratisaviser, og det indebærer, at hvis der var flertal for det her i Folketinget, ville regeringen blive pålagt et komme med et lovforslag, hvorefter vi kunne diskutere de nærmere detaljer.

Jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig forstår argumentationen, men jeg vil vælge at tage det positive og sige, at Socialdemokraterne vil gå i samme retning som Enhedslisten og SF, så der er jo noget at komme efter og noget, vi kan finde frem til. Så mangler vi bare Dansk Folkeparti, for Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti har jo et mandats flertal her i Folketinget. Problemet er jo nok i virkeligheden mere Dansk Folkeparti, når det kommer til stykket, men jeg synes nu alligevel, at argumentationen fra hr. Rasmus Prehn er lidt underlig.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det er klart, at hvis det var sådan, at det, jeg har sagt, er det, som Enhedslistens ordfører netop har refereret, ville det være pjattet. Men det er heller ikke det, jeg har sagt.

Kl. 14.20

Jeg har sagt, at vi jo netop synes, at der er en masse gode intentioner i de her ting, men der er nogle ting, vi gerne vil have præciseret og gjort meget mere tydelige. Vi har lavet vores eget beslutningsforslag, og derfor vil vi stemme for det.

Vi kan sagtens støtte mange af de overordnede ideer i det her, og det har vi meget tydeligt tilkendegivet. Jeg synes derfor ikke, at vi – Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet – skal bruge kræfter på at slås indbyrdes her i salen, for vi er i en alliance for at sikre, at forbrugerne får ret til selv at vælge, hvad der skal i deres postkasse.

Det, vi mangler, er – fuldstændig som Enhedslistens hr. Rune Lund nævner det – at Dansk Folkeparti også mander sig op til at blive forbrugernes parti og sikre, at forbrugerne får den her ret. Regeringen er tilsyneladende ikke indstillet på det, men er meget mere optaget af distributørernes vilkår i den her sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så vil jeg sige tak til ordføreren og bede den næste ordfører, fru Louise Frevert, om at komme op på talerstolen.

Louise Frevert (DF):

Når man læser det her beslutningsforslag, virker det jo umiddelbart utrolig sympatisk. Jeg skal da entydigt tilkendegive heroppefra, at det er en sag, som ligger Dansk Folkeparti på hjerte. Vi mener, at postkassen er noget, som forbrugerne selv skal bestemme over. Vi mener til gengæld også, at det er en service, at vi har så mange muligheder for at få informationer via gratisaviserne, men med den måde, som situationen har udviklet sig på, må vi nok i Dansk Folkeparti indrømme, at det er ved at tage overhånd.

Det har taget overhånd på den måde, at der ligger gratisaviser og flyder alle vegne: i opgangen, på gader og stræder, på togstationer og alle mulige andre steder. Og nu kommer jeg så til pointen: Det er nemlig en af grundene til, at vi synes, at beslutningsforslaget er smadderhamrende godt, og at det er meget sympatisk, men vi mener simpelt hen ikke, det er vidtrækkende nok i sine intentioner.

Lad mig sige det på en anden måde: I mellemtiden, efter at det her beslutningsforslag er blevet fremsat – jeg går ud fra, at det er tidsforløbet – har branchen indgået en aftale. Tre af gratisaviserne har indgået en aftale om, at man skal kunne framelde enten alle tre aviser eller to af dem eller en af dem. Desværre er Nyhedsavisen ikke med i aftalen, men måske vil Nyhedsavisen komme det, eller der vil komme til at ske nogle andre ting.

Jeg må indrømme, at når branchen nu selv har taget nogle givtige initiativer for at afhjælpe hele problemstillingen, vil jeg nok sige: Så giv dog branchen en chance! Til gengæld vil jeg også godt tilkendegive, at er det ikke blevet bedre inden den 1. januar 2007, vil vi med stor alvor gå ind og se på, hvad man kan gøre.

Jeg vil vende tilbage til forslagsstillernes beslutningsforslag, og jeg må nok sige, at jeg medgiver, at ved at forbrugerne ikke kan sige nej tak, tager man jo simpelt hen forbrugerne som gidsler, og det bryder vi os ikke om i Dansk Folkeparti. Til gengæld synes jeg også, man skal have mulighed for at kunne sige nej tak, og som jeg tidligere sagde: Lad branchen nu få en chance.

I beslutningsforslaget er der ikke nogen sanktionsmuligheder. I beslutningsforslaget er der heller ikke taget højde for det eksempel, jeg nævnte tidligere, nemlig hvordan tingene hober sig op på gader og stræder. Vi vil gerne have, at man, hvis der skal fremsættes et forslag – enten et lovforslag eller et beslutningsforslag – har været hele spektret rundt, så man også tager højde for, at der bliver bevilget penge fra distributørernes side til oprydning. Det er et kardinalpunkt for os, for vi kan jo ikke have det svineri til at ligge på gaderne og hobe sig op.

Min gamle mor er 81 år, og hun er ved at falde over gratisaviser i sin opgang. Det kan jo ikke være rigtigt, at man ikke har respekt for et nej tak på postkassen, så det er den ene del af det. Men vi er også tilhængere af, at vi skal have en frameldingsordning, og det får vi så nu for tre af avisernes vedkommende.

Derfor kan udgiverne foreløbig – foreløbig, vi har den 21. november i dag, og det vil sige, at der er 5-6 uger til den 1. januar – få lov til at bevise, at de er duelige i den her situation. De kan få lov til at bevise, at de mener noget med det, som de har aftalt. Derfor sætter vi det lige i bero et lille øjeblik.

Men lad mig også lige pointere, inden jeg får spørgsmålet: Vi har ikke nogen aftale med regeringen i det her tilfælde. Vi mener, det her burde

være noget, der skulle være bredt funderet i en aftale og i et beslutningsforslag eller eksempelvis i et lovforslag, for alle partier har interesse i at tilgodese borgernes og forbrugernes tarv.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Som fru Louise Frevert nok udmærket godt ved, er det meget svært at give hjemmel til straf eller sanktioner i et beslutningsforslag i Folketinget, det kræver et lovforslag. Så gangen er jo den, at man, hvis man har et beslutningsforslag, hvis intentioner man deler, stemmer for beslutningsforslaget, og så er det efterfølgende op til den pågældende minister at komme med et lovforslag, som indeholder de konkrete sanktioner. Det kan vel dårligt være et argument imod det her beslutningsforslag, at der ikke er hjemmel til at sanktionere. Det er der meget sjældent i beslutningsforslag.

Jeg blev en lille smule bekymret, da jeg hørte fru Louise Freverts ordførertale, og det er jeg også blevet, når jeg har hørt hende udtale sig til pressen, fordi den er udtryk for et voldsomt skred i Dansk Folkepartis politik. Tilbage i juli måned sagde ordføreren hr. Walter Christophersen til Ritzaus Bureau:

»Det er simpelthen wild vest, og jeg vil snarest muligt rette henvendelse til ministeren om, at loven skal laves om. Vi kan ikke have den gråzone. Forbrugerne skal kunne sige nej tak til gratisaviserne – det er deres suveræne ret.«

Det var jo en klar udmelding, der var til at tage og føle på. Nu er der så åbenbart sket et eller andet. Jeg ved ikke, om det er regeringen eller det er gratisaviserne, der har lagt Dansk Folkeparti under pres, men Dansk Folkeparti har jo fuldstændig lagt sig ned på maven. Hvad er der sket?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak, hr. Morten Homann. Det drejer sig om at stille nogle spørgsmål inden for 1 minut. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Der er ikke sket noget som helst skred nogen som helst steder, må jeg sige til hr. Morten Homann. Jeg pointerede netop også – og nu må jeg nok henstille til, at der ligesom bliver lidt konsistens i spørgsmålene til, hvad der bliver sagt i en ordførertale – at det godt kan være, at der var

wild west-lignende tilstande, og det medgiver jeg selvfølgelig min gode kollega hr. Walter Christophersen at der på et tidspunkt var, men nu har aviserne jo lavet en aftale, så hvorfor skal vi ikke give dem en chance? Vi skal da ikke bare gå ind og lovgive her og der om alting, hvis branchen selv kan finde ud af tingene. På den anden måde kan vi begynde at lovgive om nær sagt alting i samfundet, og det bryder vi os ikke om i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis man læser, hvad det var, hr. Walter Christophersen sagde til Ritzaus Bureau i juli måned, kan man se, at det jo netop var, at der skulle lovgivning til, og at forbrugerne skal have ret til at sige nej. Det er jo ikke tilfældet med en frivillig aftale, for det første fordi den kun omfatter tre gratisavisdistributører og i øvrigt ikke nogen af dem, som omdeler reklametryksager, eller hvad det nu måtte være, og for det andet, fordi der jo ikke er nogen som helst sanktioner forbundet med det. Så der er meget, meget langt fra det, Dansk Folkeparti sagde, dengang vi kunne konstatere, der var et flertal for at gøre noget ved det, til det, Dansk Folkeparti siger i dag, hvor man bare vil se tiden an, ligesom ministeren vil.

Jeg vil igen godt have at vide: Hvad er det, der i mellemtiden er sket, som gør, at Dansk Folkeparti er gået fra at være på forbrugernes side til ligesom ministeren at sige: Lad os nu lige vente og se?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Lad mig nu pointere en gang for alle for hr. Morten Homann: Vi er på forbrugernes side; vi er forbrugernes talerør. Det er vi som folkevalgte, og det bør hr. Morten Homann også vide. Selvfølgelig skal forbrugerne – vi alle sammen – have en ret til at kunne sige nej tak, og det er jo lige nøjagtig det, som man har lavet en frivillig aftale om i branchen. Man skal ikke forhaste sig, så jeg gentager en gang til: Der har været næsten lovløse tilstande, ja, men det ser ud, som om vi er ved at komme på det rette spor, og vil det så ikke altid være bedre med en frivillig aftale, der oven i købet inødekommer vores ønsker hele spektret rundt? Det vil jeg da sige vil være det mest givtige i det her tilfælde, så man ikke skal pådutte nogen noget og man ikke skal trække nogen forslag ned over hovedet på folk.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne kvittere for den tale, som Dansk Folkepartis ordfører kom med, og jeg er glad for, at Dansk Folkepartis ordfører i modsætning til Venstres ordfører øjensynligt tager det her med at fastsætte en frist for branchen alvorligt.

Jeg vil godt lige spørge: Fru Louise Frevert sagde jo, at den 1. januar var fristen, men hvordan skal denne frist forstås? Hvad er det for initiativer, hvad er det for tiltag, som Dansk Folkeparti forestiller sig vil blive taget, hvis ikke det fungerer med de løsninger, som branchen er kommet med? Hvis ikke det fungerer inden den 1. januar, hvad er det så for et tiltag, Dansk Folkeparti påtænker?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Uden som sådan at skulle foregribe begivenhedernes gang vil jeg nok sige: Lad os slå koldt vand i blodet. Lad os i første omgang se på, hvordan det her kommer til at virke indtil den 1. januar, og da vil man jo ved selvsyn kunne se, om der bliver ryddet op. Da vil man ved selvsyn kunne se, om de respekterer de nej tak-skilte, der står på forbrugernes postkasser. Man vil som forbruger selv være klar over, om man har fået en tilfredsstillende løsning eller ej.

Så lad os nu lige give det noget tid og se på, hvor store problemerne er. Det kunne jo godt være, at gratisaviserne respekterede de skilte. Det kunne jo godt være, problemet kun – men kun i citationstegn, må jeg nok pointere – ville være, at der lå aviser og flød på gader og stræder, og så er det nogle helt andre initiativer, man skal til at iværksætte. Lad os derfor ikke foregribe begivenhedernes gang, men lad os ganske enkelt se, hvordan udviklingen vil være i de næste 5-6 uger, og så derefter tage et initiativ til at finde ud af: Hvad gør vi så nu?

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er fuldstændig enig med fru Louise Frevert. Det var heller ikke, fordi jeg havde forestillet mig, at der nu skulle komme et forslag til, hvilke paragraffer eller lovgivninger der lige præcis skulle justeres efter den 1. januar.

Det, der er det interessante, er, om jeg kan få Dansk Folkepartis ordfører til at bekræfte, at

Dansk Folkeparti sammen med Det Radikale Venstre og de øvrige tre oppositionspartier har et flertal i Folketinget, der efter den 1. januar ønsker at gribe ind, hvis ikke branchen forstår det meget kraftige signal, som vi i dag sender sammen. For jeg er meget enig med fru Louise Frevert i, at man selvfølgelig ikke skal lovgive for enhver pris. Vi skal i udgangspunktet satse på, at de selv kan finde ud af det.

Men kan fru Louise Frevert bekræfte, at vi har et flertal i Folketinget for at gribe ind fra nytår, hvis ikke de finder ud af det?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Efter de udtalelser, hr. Simon Emil Ammitzbøll er kommet med, tror jeg også, at alle partier hele spektret rundt er enige om, at det, der er foregået, ikke har været særlig godt for forbrugerne. Det er vi enige om, og det tror jeg godt vi alle sammen kan lægge hovedet på blokken på at vi er. Men jeg pointerer en gang til, at med hensyn til hvilke initiativer der skal foranstaltes efter den 1. januar, er vi simpelt hen nødt til at se på, hvordan udviklingen har været. Og så må man jo finde ud af derefter, hvor flertallet ligger.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg vil bare være helt sikker på, at jeg har hørt rigtigt med hensyn til det, som fru Louise Frevert siger. Skal det forstås sådan, at den 1. januar er deadline for Dansk Folkeparti med hensyn til at se, om en frivillig ordning fungerer?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er helt rigtigt forstået, vil jeg sige til hr. Rune Lund, for vi mener i Dansk Folkeparti, at man bliver nødt til at gå ind og se helt tæt på, om de initiativer, branchen selv har foranstaltet, har været tilfredsstillende. Så, ja, jeg vil sige til hr. Rune Lund, at det er fuldstændig rigtigt forstået.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det vil sige, at hvis det her beslutningsforslag var stillet den 2. januar 2007, og situationen ikke havde ændret sig i forhold til den nuværende situation, ville Dansk Folkeparti have stemt for det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil anse ordførerens spørgsmål for at være hypotetisk, eftersom det ikke er en situation, vi står i. Vi står i en anden situation på nuværende tidspunkt, ergo forholder jeg mig til den situation, jeg er i på nuværende tidspunkt. Og den er, at branchen selv har taget et initiativ, og at vi forventer, at der vil komme et skred i det hele, så vi er i stand til at varetage forbrugernes tarv på bedst mulige facon.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil mene, at fru Louise Frevert gør sig skyldig i misvisende markedsføring, vildledende markedsføring, når der bliver sagt, at Dansk Folkeparti er forbrugernes talerør. Vi har jo set den ene sag efter den anden, hvor Dansk Folkeparti har reddet ministre, som ellers har gjort en række ting, som er meget kedelige for forbrugerne.

Det, jeg gerne vil spørge om, er, om ikke fru Louise Frevert kan bekræfte, at for hver eneste dag vi venter, for hver eneste dag vi lader frivilligheden råde, og for hver eneste dag vi slår koldt vand i blodet, som fru Louise siger at vi skal, jamen så er det altså forbrugerne, der er retsløse, så er det dem, der ikke har retten til at sige fra over for, hvad der kommer i deres postkasse.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu er jeg jo godt klar over, at Socialdemokratiet ikke står for den frivillige linje, men i virkeligheden går ind for centralisme; det kan jeg godt høre. Men der vil jeg så pointere, at det gør vi sandelig ikke i Dansk Folkeparti. Og jeg synes også, at hr. Rasmus Prehn skulle holde sig for god til at blande andre sager ind i det her, men i stedet for holde sig på sporet i bogstaveligste forstand. Lad os holde os til sagen.

Se, her drejer det sig om nogle initiativer. Og jeg kan godt høre, at det ligesom er blevet et mantra, det, jeg står og siger om, at branchen selv har fundet ud af en løsning midlertidigt, men jeg synes, det er så strålende, at branchen selv har kunnet tage nogle initiativer, der vil gøre, at det her problem bliver løst, det er strålende, hvis det kan lade sig gøre ad frivillighedens vej. Jeg synes, det vil være ganske fatalt, hvis man hele tiden skal lovgive om alt muligt i det her samfund. Det må da være sådan, at det private arbejdsmarked også skal have en chance for

at kunne effektuere deres forretning på den ene eller den anden måde.

Vi ved jo godt, at både ugeaviserne og de nye nyhedsaviser lever af annoncører. Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at Socialdemokraterne ikke har det syn, som vi har, på den her sag, netop fordi de ikke bryder sig om den mere kommercielle tone i det her.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne understrege, at i Socialdemokratiet er vi meget optaget af frivillighed, det er noget af det vigtigste og noget, som vi lægger vægt på. Vi er bare optaget af den frivillighed, der er hos forbrugerne. Vi er optaget af, at forbrugerne frivilligt kan vælge til og fra, hvad det er, de får i deres postkasse. Og det, jeg kan forstå at Dansk Folkeparti er optaget af, er distributørernes frivillighed, deres frivillighed til selv at finde ordninger. Jeg vil da gerne medgive, at hvis man kan finde en meget stensikker frivillig ordning distributørerne imellem, kan vi godt bakke op om det. Vi tror bare, at det er nødvendigt med et lovinitiativ.

Jeg vil gerne høre Dansk Folkepartis ordfører, fru Louise Frevert: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved, at der dukker nye aktører op på det her område, som ikke er en del aftalen? Hvordan vil Dansk Folkeparti sikre, at man bliver ved med at have den sikkerhed og den ret fra forbrugernes side til at kunne vælge fra, når der hele tiden dukker nye aktører op?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

For os er denne situation ikke sort-hvid overhovedet, og den er heller ikke et enten-eller, den er et både-og. Og hvem i alverden havde forudset, at mediebilledet ville se ud på den her måde bare for 5 år siden? Det var der ikke nogen, der i sin vildeste fantasi havde kunnet forudse. Ergo er situationen en anden i dag, og det kan også godt være, at den vil være en anden om eksempelvis 2 eller 3 år.

Jeg vil nok sige, at jeg ikke tror, at den socialdemokratiske ordfører måske helt har forstået essensen af, hvad jeg sagde. For jeg sagde netop, at det var forbrugernes tarv, vi varetog i det her tilfælde; at postkassen var forbrugernes egen, og at de selv skulle være herrer over, hvad der blev puttet i postkassen. Og det vil man selv kunne være herre over ved at putte det der lille nej tak-

skilt på den, og det er lige nøjagtig, hvad branchen – nu kommer det igen – har indgået en aftale om at man lige netop skulle finde ud, altså at man har et fravælgelsesprincip. Så vi mener, at det stadig væk er bedre at kunne fravælge ting end at skulle tilmelde sig. Jeg ser ikke nogen grund til at være andet end fortrøstningsfuld, så vi ser frem til, at situationen bliver bedre, og gør den ikke det, så er vi vagthunde i de næste 5-6 uger.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og vi går videre i ordfører-rækken. Næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, at det er meget positivt, at vi har fået gratisaviser i Danmark. Lidt ligesom på bibliotekerne, hvor alle kan gå ind gratis og få viden og få det materiale, man har brug for, kan man også her få gratis informationer, uden man behøver at have noget abonnement eller andet – og endda få dem direkte leveret til døren.

Men det er selvfølgelig en relevant problemstilling, som SF og Enhedslisten lægger op til med det her beslutningsforslag. For det er selvfølgelig irriterende at få materiale, i det her tilfælde aviser, ind ad sin brevsprække, som man ikke er interesseret i at få, fordi man eventuelt har et abonnement på en anden avis i forvejen og ikke føler, man har behov, eller fordi man af miljøhensyn ikke ønsker at få aviserne. Og så er der også det, mange har været inde på, med, at det kan være meget besværligt for mange mennesker at skulle slæbe aviserne ned i genbrugscontainerne. Så derfor er der behov for, at der sker noget på området.

Men jeg synes jo, at det, der er sket, er langt det bedste, nemlig at der er blevet lavet en frivillig aftale, hvor en række af gratisaviserne har lavet en afmeldeservice, hvor man blot kan ringe til et af bladene og sige, at man ikke ønsker gratisaviser. Man kan også differentiere det og sige, man godt vil have den ene, men ikke den anden osv.

Den sidste af gratisaviserne er Nyhedsavisen. De har sagt, de vil respektere et gratis aviser nej tak-skilt, og det synes jeg sådan set også er ganske udmærket. Det bedste vil selvfølgelig være, at de kommer med i den ordning, som de andre aviser har lavet, men jeg synes også, at der er en trykthed og en garanti i det, man har meldt ud fra Nyhedsavisens side.

Jeg vil være meget ked af, hvis vi skal lovgive på det her område, det vil jeg gerne tilkendegive fra talerstolen. Jeg synes, det er at skyde over målet.

For det første har udgiverne en interesse i, at der bliver bragt orden i den her sag. Det har de så også vist vilje til ved at lave aftalen.

For det andet bliver det meget svært at lave lovgivning på det her område. Det bliver svært at differentiere i forhold til, om det drejer sig om ugeaviser, kirkeblade eller andet. Det hele er jo gratisaviser, og det bliver svært at skelne mellem de forskellige hold eller sæt af gratisaviser i lovgivningen. Og derfor kan det ramme udgiverne af ugeaviserne hårdt, for langt de fleste vil jo bestemt gerne have deres ugeavis, som de betragter som meget informativ, og hvor de kan få de lokale nyheder.

Der bliver også talt om, at man gerne vil have bødestraf for udgivere, der ikke overholder den eventuelle lovgivning. Der har jeg så også svært ved at se, hvordan man skal løfte bevisbyrden. Skal der videoovervåges, eller kan man bare komme med avisen og sige: Se, den kom ind ad brevsprækken? Jeg har svært ved at se, hvordan man kan løfte bevisbyrden i retten, og derfor bliver det altså et meget svært lovgivningsarbejde at bevæge sig ud i.

Kl. 14.40

Jeg synes, vi skal give gratisaviserne mulighed for at finde deres egne ben. De har et helt nyt korps af uddelere, som skal læres op, og nogle af dem skal også lære dansk. Vi ved jo alle sammen, at der også er kommet arbejdskraft fra udlandet, så giv dem nu en chance.

Jeg synes, man er meget hurtig på aftrække- ren i denne sag. I og med at produktet jo egentlig er ganske fornuftigt, fordi det giver informationer til folk, og i og med at vi har set, at skiltningen, hvor der bliver sagt nej tak til reklamer, i langt de fleste tilfælde bliver respekteret, både håber og tror jeg, at de ordninger, der bliver lavet nu, dels med frameldingsordningen og dels med et skilt med nej tak til gratisaviser, også vil blive overholdt, og at det vil køre ganske uden problemer inden for kort tid.

Derfor afviser vi fra konservativ side forslaget fra SF og Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tak for en meget fornuftig ordførertale fra fru Henriette Kjær. I Det Radikale Venstre er vi sådan set enige i, at det er bedst, hvis vi lader

branchen selv ordne det, men jeg har alligevel to spørgsmål.

1) Hvad nu, hvis branchen ikke får styr på tingene med den ordning, den nu har introduceret. Hvis den ikke virker, vil Det Konservative Folkeparti så støtte forslaget fra Dansk Folkeparti om, at vi venter til den 1. januar og derefter sætter os sammen igen og ser på, om det er nødvendigt at komme med nogle initiativer herindefra?

2) Jeg synes, fru Henriette Kjær skal bløde lidt op og ikke have den faste holdning, at det ikke er muligt at lave en differentiering mellem de gratis dagblade og de øvrige gratisaviser. Hvis vi ser på distributionsstøtte til betalingsaviser, skelnes der faktisk mellem dem, der udkommer 4 eller flere dage om ugen, og dem, der udkommer færre end 4 dage om ugen. Når det kan lade sig gøre for betalingsaviser, tror fru Henriette Kjær så ikke, at det også kan lade sig gøre for gratisaviser?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Tak for den fine bedømmelse af min ordførertale, der blev betegnet som ganske fornuftig.

Jeg synes, det er lidt af en stor omgang, for jeg opfatter det faktisk sådan, at vi bredt politisk er enige om, at der skal styr på denne sag. Jeg mener også, at vi bliver nødt til at skride til lovgivning, hvis man fra udgiverens side bare er fuldstændig ligeglade med de signaler, der kommer fra forbrugerne og fra de politiske partier herinde, men jeg har selvfølgelig en tro på, at man opfører sig fornuftigt og får tingene bragt i orden.

Jeg ved ikke lige, om det skal være den 1. januar, som fru Louise Frevert fra Dansk Folkeparti nævnte. Jeg mener måske, det er lidt for kort tid til at få tingene kørt ind. Men jeg er da parat til at diskutere det, og jeg mener, der skal lovgivning til, hvis man ikke selv kan finde ud af det. Men lovgivningen vil bare blive svær at lave. Jeg synes ikke, vi skal sige andet, for det bliver den.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er glad for, at fru Henriette Kjær var tilfreds med karakteren. Hvis vi nu skal tage den nye

karacterskala, tror jeg, vi startede på et 10-tal, og nu er der kommet pil opad efter den første besvarelse. Men lad os se, om vi ikke kan komme helt op på topkarakteren 12.

Fru Henriette Kjær sagde faktisk, at nu skal vi lade branchen selv gøre det – det er Det Radikale Venstre enig i – og hvis de ikke kan det, skal vi gribe ind med lovgivning. Det er Det Radikale Venstre også enig i.

Så sagde fru Henriette Kjær, at den 1. januar måske er lidt for tidligt. Kunne den konservative ordfører løfte lidt af sløret for, hvor lang tid vi så skal give branchen? Jeg er sådan set enig med Dansk Folkeparti om den 1. januar, men hvis de Konservative kunne lande på den 1. marts, så tror jeg også, at vi sammen kunne få en stor forbrødring her i Folketingssalen i dag. Hvad siger den konservative ordfører til det?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

På det lag kunne vi måske godt mødes, men jeg vil sige, at når vi når dertil, tror jeg også, der er styr på tingene, så jeg tror ikke, det bliver aktuelt. Men jeg er enig i, at så har de haft en så lang indkøringsperiode, at vi må kunne sige, at nu kommer der lovgivning, fordi der ikke er blevet bragt orden i tingene.

Man kan selvfølgelig altid finde brodne kar. Man kan altid finde et bud, der simpelt hen ikke gider sætte sig ind i hverken distributionslister eller det ene eller det andet. Men hvis det overordnede billede på ingen måde er i orden – ja, så bliver vi nødt til at snakke om lovgivning først på foråret.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Vi har debatten her i dag på foranledning af, at SF og Enhedslisten har fremsat et beslutningsforslag, og jeg synes egentlig, det er interessant, at deadline for, hvornår der skal tages initiativ til lovgivning på området, faktisk er den 1. januar. Med Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti er der et mandats flertal i Folketinget for det, og med De Radikale er det endnu større, så jeg kan konstatere et flertal uden om regeringen, hvis regeringen ikke er indstillet på at tage lovgivningsinitiativer efter den 1. januar. Hvordan forholder fru Henriette Kjær sig til det?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg forholder mig overhovedet ikke til den slags regelrytteri, havde jeg nær sagt, og heller til den slags hvis og hvis og hvis-diskussion i Folketingssalen. Jeg appellerer til, at vi skal tage det stille og roligt og først se, om tingene ikke selv falder på plads.

Jeg synes, det er en underlig skepsis, hr. Rune Lund og til dels også andre har over for, at der skal findes en mindelig løsning, som jeg dybest set tror alle er enige i, også udgiverne. To af de bladhuse, der står bag de nye gratisaviser, har også ugeaviser, og derfor er jeg helt overbevist om, at de vil blive meget, meget kede af lovgivning på området, fordi den kan ramme deres ugeaviser. Jeg tror, de er så fornuftige, at de lever op til det, der står beskrevet i den frivillige aftale, men ellers må vi tage alle hvis'erne, når den tid kommer.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Rune Lund for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes jo, det er slapt, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med her med det samme i dag og sige: Vi vil stemme for dette beslutningsforslag. Men jeg kan samtidig se – og det har ikke noget med hvis og hvis at gøre, det er simpel matematik, man kan bare regne sammen – at Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti har et mandats flertal i Folketinget, og når De Radikale kommer med, kommer der 17 oveni, altså 18 mandaters flertal i Folketinget. Det er da en virkelighed, man kan forholde sig til.

Så bliver den 1. januar deadline, og vil Det Konservative Folkeparti spille med og gå ind for den 1. januar som deadline, eller vil Det Konservative Folkeparti ikke spille med?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Rune Lund, at jeg overhovedet ikke tror, det bliver aktuelt at spille med.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg begynder pludselig at blive lidt nervøs. Jeg hørte, at i sin ordførertale gav fru Henriette Kjær udtryk for et ønske om, at situationen bliver for-

bedret, og jeg går ud fra, at vi er enige om, at det absolut er et fremskridt, at branchen nu er blevet enig.

Men jeg hørte også fru Henriette Kjær tilkendegive, at det er den 1. marts eller deromkring, der er ordførerens deadline. Jeg skal bare have at vide, hvad der skal til, for at ordføreren egentlig mener, at det er nødvendigt at stramme grebet en lille smule, fordi tingene ikke fungerer.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg må sige til fru Louise Frevert, at jeg ikke kunne drømme om – ikke drømme om – at diskutere den slags datoer fra Folketingets talerstol. Jeg kunne ikke drømme om at komme frem med en dato for, hvornår jeg mener, der skal gribes ind med lovgivning. Det skal ikke ske på grund af en pludselig indskydelse, det må ske efter forhandling og efter at man sagligt har vurderet, hvordan situationen ser ud. Så må man sætte sig stille og roligt sammen og finde ud af, hvad datoen skal være.

Jeg sagde, at når vi er nået hen først på foråret, mener jeg nok, at vi er nået dertil, at vi skal til at tale om lovgivning, hvis der ikke er bragt orden i tingene. Men jeg vil ikke stå her og komme med en nagelfast dato, og det kan man i øvrigt heller ikke. Skulle vi mødes lige præcis den 1. januar, dagen efter nytårsaften, og sætte os sammen og begynde at formulere et lovforslag? Tag det nu roligt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Selvfølgelig er det da et spørgsmål om at tage det roligt, og derfor mener vi også, at de små 40 dage til den 1. januar vil være fin tid til at kunne se, om det, som branchen har besluttet, kan lade sig gøre eller ej.

Uagtet hvad fru Henriette Kjær mener, er det her altså en sag, der optager borgerne utrolig meget, netop fordi der høber sig aviser op i opgange, i postkasser og alle mulige andre steder, hvor det er til gene for forbrugerne. Derfor mener jeg, at hvis man virkelig mener det alvorligt med at varetage forbrugernes tarv bedst muligt, må det da være et spørgsmål om at sige til forbrugerne: Hvis det, der er blevet taget initiativ til på nuværende tidspunkt, ikke virker, er vi vagthunde, der nok skal sørge for, at der bliver taget et bedre initiativ.

Jeg spørger en gang til: Hvad skal der til, før ordføreren mener, at det er mere alvorligt, end

det er på nuværende tidspunkt? Og hvis forholdene ikke bliver forbedret, hvilke sanktioner mener ordføreren så der skal gøres brug af?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

For det første vil jeg sige, at jeg ikke behøver at køre en masse forurettede borgere foran mig. Jeg er selv borger, jeg modtager selv gratisaviser, jeg falder selv over dem, når jeg er ude at gå med min hund, så jeg oplever det også selv og har selv en interesse i, at der bliver bragt orden i tingene. Det har jeg sagt mange gange nu, det sagde jeg i min ordførtale, og det har jeg sagt, når jeg har svaret på spørgsmål.

Kl. 14.50

Jeg har også sagt, jeg mener, at vi skal lovgive. Jeg har også sagt, hvornår sådan cirka jeg mener vi skal lovgive, så jeg har meget svært ved at komme det nærmere.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg undrer mig lidt over, at fru Henriette Kjær overhovedet ikke ønsker at diskutere ting fra Folketingets talerstol. Det synes jeg er en lidt underlig tilgang til Folketinget. Nu har vi faktisk en debat her af den simple grund, at vi skal diskutere spørgsmålet om retten til at sige nej til gratisaviser, så jeg håber da, at fru Henriette Kjær er indstillet på også at diskutere substansen i det her.

Men mit spørgsmål går i virkeligheden lidt i en anden retning. Har fru Henriette Kjær fået et pålæg fra den konservative gruppe, eller er det for egen regning, at hun er på vej til at sikre, at regeringen kommer i mindretal på den her sag? For realiteten er jo, hvilket også hr. Rune Lund har været inde på, at der er et flertal i Folketinget, som peger på den 1. januar som skæringsdato. Og hvis fru Henriette Kjær ønskede en mindelig løsning, kunne man jo sige, at her var alle tiders chance for at gribe den 1. januar. Men hvad er grunden til, at fru Henriette Kjær alligevel insisterer på, at vi skal langt længere frem på foråret? Jeg kan ikke se andre grunde, end at hun ønsker, at regeringen skal komme i mindretal på det her spørgsmål, men det kan være, at der er andre grunde til, at hun ønsker, at der skal dannes et flertal uden om regeringen.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Nu er debatten gået fuldstændig i selvsving. Vi er et stort set enigt Folketing her, som nu skal skændes om, endda sådan meget aggressivt, hvorvidt det skal være den 1. januar eller den 1. marts eller et eller andet derimellem. Jeg synes, det er uværdigt. Jeg synes, det er en plat diskussion, det bliver jeg nødt til at sige til hr. Morten Homann.

Det kan da godt være, at man finder ud af, at der er et folketingsflertal imod en. Men hvis der var et folketingsflertal, der mente, at vi skulle have grønne skove hele året rundt, og at vi om vinteren måtte gå ud og klistre blade på og male dem grønne, så ville det da ikke få mig til at sige, at det syntes jeg var en god idé, fordi jeg kunne registrere, at der var et flertal for det.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Morten Homann for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Men jeg kan da i det mindste konstatere, at Det Konservative Folkeparti og regeringen i det hele taget er i bevægelse under kraftig påvirkning af, at det er lykkedes at skabe et flertal i Folketinget for, at der skal ske noget fra den 1. januar. Så forstår jeg godt, at man slår sig i tøjet, fordi man har lovet frivillighed til udgiverne fra de store bladuse, og at man prøver at få skubbet deadline så langt ud i fremtiden som muligt. Men realiteterne er jo, at der er flertal for den 1. januar.

Så mit spørgsmål er: Hvorfor ikke give hinanden håndslag på, at den 1. januar ser vi, om systemet fungerer, ellers lovgiver vi? Hvorfor insisterer fru Henriette Kjær ellers på, at vi skal skubbe deadline ud, så vi bliver tvunget til at stemme regeringen ned i det her spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Tidligere i debatten sagde fru Karen Hækkerup fra Socialdemokratiet, at det var en glædelig dag i dag, fordi der var opnået den her frivillige aftale. Det synes jeg også det er. Jeg synes, det er rigtig fint. Den eneste, der ikke kan glæde sig over det, er åbenbart hr. Morten Homann og måske også hr. Rune Lund. Det kan skyldes, at dagen i dag jo har ødelagt det her meget visionære, fremadrettede beslutningsforslag. Nu er der ikke nogen grobund for det længere, for nu har

vi selv løst problemerne. Det er jo lidt ærgerligt, når man kommer med så fint et beslutningsforslag, man gerne vil have vedtaget. Men forudsætningerne for det er jo blevet fjernet. Det er da også irriterende, og jeg kan godt høre på hr. Morten Homanns indlæg, at man så må finde på noget andet, og så giver man sig til at diskutere en meget rigid dato og beskyldte folk, der ikke vil diskutere lige præcis en bestemt dato, for ikke at ville diskutere noget som helst.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

For et stykke tid siden skrev jeg en kronik i Information, der hed »Mens vi venter på Nyhedsavisen«. Det var før den begyndte at udkomme, og jeg tror, vi er en del, der stadig har samme fornemmelse, når vi sidder og venter bag brevsprækken eller ved postkassen.

Der er desværre en række mennesker, der har den modsatte oplevelse. De venter ikke på gratisaviserne, men på at det vælter ind med gratisavis. Det er ganske udmærket med en del af disse gratisavis. Jeg tror også, at gratisaviserne på sigt kan have en god effekt for folkestyret, ved at langt flere mennesker kommer til at læse gratisavis hver eneste dag. Men det må være helt fundamentalt, at man har lov til at vælge fra; at ens postkasse eller brevsprække ikke bare er en invitation til, at et hvilket som helst foretagende kan sende hvad som helst ind i ens hjem.

Derfor kunne man godt fristes til at stemme for dette udmærkede forslag fremsat af SF og Enhedslisten. Jeg synes også, det er værd at rose SF og Enhedslisten for at rejse den her debat i Folketinget, selv om jeg ikke på stående fod vil love, at Det Radikale Venstre stemmer for.

Kl. 14.55

Det skal i hvert fald være muligt at lave en ordning, hvor det er mere differentieret; hvor man kan synes om Dato og 24timer, men ikke om Nyhedsavisen eller CentrumAften; eller elske CentrumAften, men hade Nyhedsavisen eller noget helt tredje.

Der er masser af argumenter for, at det skal være muligt at sige fra: For det første, at man selv bestemmer, hvad man vil modtage; for det andet, at det er noget utroligt miljøsvineri, at der bliver sendt aviser ud til folk, der ikke er interesserede i det; for det tredje, at vi er en lang række mennesker, der nu skal til at bære aviserne ned,

måske for en dels vedkommende i ulæst stand. Det er lidt strengt især for ældre og gangbesværede medborgere, at de nu skal til at påtage sig denne opgave. Til gengæld er det selvfølgelig hyggeligt, når man går ned med aviser hver eneste uge, at møde sine naboer og underboer, der siger: Nå, er du også nede med gratisavis. For det er jo den situation, som vi efterhånden har fået.

Det er vigtigt, når vi laver en ordning, at der åbnes en mulighed for at differentiere, at vi sørger for, at man ikke alene kan vælge mellem de forskellige gratis dagblade, men at man også kan vælge stadig væk at få den lokale ugeavis eller sit kirkeblad eller lignende.

Det Radikale Venstre er et parti, der helt grundlæggende har en liberal indstilling og derfor mener, at folk for det første selv skal kunne vælge, og for det andet, at vi skal kunne give branchen en rimelig tid til selv at finde ud af, hvordan problemet skal løses.

Men når man giver folk en chance til selv at løse problemet, er det altid en meget god idé at have en form for sanktion i baghånden. Derfor er jeg utrolig glad for de signaler, der har været, ikke alene fra Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, men også fra Dansk Folkeparti, der talte om den 1. januar som tidsfrist. Men også den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, kom faktisk til at lade ordene rulle over sine læber, nemlig at Det Konservative Folkeparti støtter et indgreb, hvis ikke dette problem er løst i foråret. Det vil sige, at vi nu ved, at det ene regeringsparti støtter den 31. maj 2007 som absolut sidste frist for, at branchen kan få det til at fungere. Vi synes, det er en lidt lang frist, men nuvel, hvis vi kan få De Konservative med, så skal det da ikke skille os ad.

Men kort og godt: Vi er enige i det forbrugerpolitiske synspunkt om, at vi skal hjælpe forbrugerne med ikke fortsat at skulle blive bombarderet i deres postkasser, hvis ikke de ønsker det. Vi ønsker, at branchen skal løse det selv, og hvis ikke de kan, synes vi, at Folketinget efter nytår må komme med et indgreb.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Jeg vil tilslutte mig den glæde, som den konservative ordfører gav udtryk for. Ikke så meget, fordi det er lykkedes at lave en aftale – det er

selvfølgelig en glæde i sig selv – men mest af alt, fordi det trods alt har vist sig, at der er et flertal i Folketinget, som vil tage den her opgave alvorligt og lovgive fra den 1. januar. Der er endda også partier, som har tilsluttet sig det, dog med en lidt anden dato. Det synes jeg i hvert fald er glædeligt.

Når jeg alligevel synes, at der er begrænset glæde ved aftalen mellem de tre aviser, skyldes det jo, at det drejer sig om de tre aviser og altså ikke om hele spektret af gratisaviser. Det skyldes, at det er en frivillig aftale, og at den altså ikke er bundet op med nogen sanktioner, og vi ved jo bl.a. fra Forbrugerrådet, at man jævnt hen oplever, at distributøren ikke respekterer det nej tak, som kommer fra den enkelte forbruger. Derfor kan man sige, at det, da det ikke er forbundet med nogen sanktioner, et stykke hen ad vejen er en gratis omgang for de pågældende aviser.

Endnu en grund til, at man skal tage begejstringen over aftalen med et gran salt, er, at den jo alene omfatter gratisaviserne, som jeg tror man godt kan sige er den mest regulerede og den mest koordinerede del af det her marked. Men det dækker også en hel del andre sektorer, og mest udtalt er nok reklametryksagerne, hvilket er et område, som virkelig er Det Vilde Vesten. Post Danmark har haft en ordning, som har eksisteret i mange år, og Post Danmark respekterer den jævnt hen, men der er det fuldstændig op til den enkelte anden reklamedistributør, om man ønsker at respektere et nej eller ej. De reklamer er altså lige så stort et miljøproblem og lige så stor en gene for forbrugerne, som gratisaviserne må være, og de er altså fuldstændig upåvirkede af den aftale, som er indgået i dag.

Kl. 15.00

Jeg synes, det er fint nok, men der er behov for klare linjer, der er behov for at skabe retssikkerhed for forbrugeren, og der er behov for at lave et lovindgreb på det her område. Jeg er meget tilfreds med, at der har vist sig et flertal for, at vi tager det her op og finder en fleksibel løsning, ikke alene for gratisaviserne, men for hele spektret. Men det bør også være bundet op på nødvendige sanktioner, så der kan blive grebet ind over for dem, der ikke respekterer det.

Så med optimisme ser jeg frem til den videre behandling af det her forslag og den her problemstilling. Jeg ser stærkt frem til, at vi finder en løsning, om ikke andet så snarest efter nytår.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er der ordføreren for forslagsstillerne, hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Jeg vil starte med på vegne af forslagsstillerne, SF og Enhedslisten, at sige, at jeg synes, at vi har haft en ret spændende debat i dag. Den har åbnet nogle nye muligheder for, hvad der kan blive fundet frem til her i Folketinget.

Det, vi diskuterer, er jo det faktum, at vi i den her sommer og det her efterår har oplevet et nyt indslag i det danske mediebillede, nemlig de husstandsomdelte gratisaviser, og vi har oplevet hele fire af dem.

De bliver ikke omdelt til samtlige husstande, og det er forskelligt, hvilke aviser der bliver omdelt hvor, men med oplag på over en million blade bliver det ekstra meget papir, hvilket har været til stor irritation for mange mennesker, som ikke ønsker gratisaviserne.

Transport- og energiministeren har svaret, at der ikke er mulighed for at garantere forbrugerne, at de kan vælge aviserne fra. Det er alene op til aviserne selv. Det er det, vi har hørt før debatten i dag, og det er også det, som vi har hørt under debatten i dag. Det skal være den frivillige ordning, der skal være vejen frem, også selv om vi har set, at det har været noget af et kludetæppe og noget af en rodeordning, som ikke har været til gavn for forbrugerne.

Men der er jo forskellige muligheder. For at komme forbrugerne til hjælp har Forbrugerrådet fabrikeret nej tak til gratisaviser-mærket, som faktisk allerede er rekvireret af over 90.000 husstande. Det kunne være en god løsning, hvis den blev respekteret, men flere af udgiverne af gratisaviserne har ytret, at de ikke vil respektere mærket. Det er de tre, der har været tale om. De vil i stedet have en ordning, hvor forbrugeren skal framelde den enkelte gratisavis. Det er så tre af aviserne, der har fundet sammen om det.

Desværre må vi sige, at der har været en del mennesker, som har erfaring for, at denne afmelding heller ikke bliver respekteret. En enkelt avis, Nyhedsavisen, har omvendt givet udtryk for, at et tydeligt mærke på døren er en god løsning for deres bude. Det er Enhedslisten meget enig med Nyhedsavisen i.

Derfor står vi nu i en situation, hvor der i branchen ikke er enighed om modellen. Ministeren har givet udtryk for, at han ønsker en framelingsmodel. Hvis det skal være en acceptabel løsning, må det være sådan, at borgerne kan

gå ét sted hen og ikke skal bruge en masse tid på at blive fri for noget, de ikke har bedt om. I øjeblikket står vi altså i en situation, hvor kun tre ud af de fire aviser er med på en sådan løsning.

Den konkrete situation med gratisaviser stiller selvfølgelig det generelle spørgsmål, hvad mennesker skal tolerere at få ind ad deres egen dørsprække, og her kunne det være godt med nogle nye generelle overvejelser over, hvordan man beskytter borgerne mod reklame og andre typer henvendelser i det hele taget. Jeg synes faktisk, at det her beslutningsforslag er den mest fornuftige og ligetil tilgang. Det lyder jo meget simpelt og enkelt i beslutningsforslaget:

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag og foretage de nødvendige ændringer i administrative forskrifter, der sikrer danske forbrugere en lovbestemt ret til at frabede sig ikke adresseret post m.v., herunder gratisaviser, således at distributører af gratisaviser, reklamer og andre adresseløse forsendelser pålægges at respektere, at borgerne gennem skiltning eller på anden måde tydeligt tilkendegiver, at de ikke ønsker at modtage disse.

Det er faktisk en meget præcis og meget kort formulering, der pålægger regeringen at komme med et lovforslag, så vi kan diskutere de nærmere detaljer i forhold til gratisaviser, i forhold til telefonbøger, i forhold til kirkeblade og i forhold til den ikkeadresserede post, herunder gratisaviser, som vi taler om.

Jeg synes, det er ærgerligt, at man i dag kan konstatere, at der ikke er et flertal for det her beslutningsforslag. Jeg synes, det havde været det mest fornuftige og ligetil bare at vedtage det, men jeg kan da konstatere, at der er kommet indtil flere ting ud af debatten i dag.

Kl. 15.05

Transport- og energiministeren, som var den første, der tog ordet, startede med at sige, at de tre aviser nu er blevet enige om en løsning. Og det kan formentlig skyldes debatten i dag, sagde transport- og energiministeren. Der er jeg enig med transport- og energiministeren.

Jeg tror, at truslen om et flertal uden om regeringen og det, at der har været den her debat i dag, som kunne resultere i et flertal uden om regeringen, har fået gratisaviserne til rent ud sagt at oppe sig og skynde sig noget mere, end de har gjort hen over sommeren. Så det er sådan set i sig selv en sejr for forslagsstillerne bag debatten i dag, nemlig SF og Enhedslisten.

Så har vi også fået en anden interessant melding ud af debatten i dag, nemlig at Dansk Fol-

keparti, som jo desværre ikke vil stemme for beslutningsforslaget – det synes jeg er slapt – kan glæde os med, at der er kommet en ny dato, som hedder den 1. januar, hvis ikke der kan findes frem til en frivillig løsning. Det er jo også en dato, som vi har fået ud af den debat, som vi har haft her i dag.

Det er da meget interessant, at regeringen inklusiv transport- og energiministeren ikke har villet spille ud med en konkret dato, men at der faktisk er et flertal i dag uden om regeringen, som mener, at datoen for, hvornår en frivillig ordning skal fungere tilfredsstillende, er den 1. januar. Hvis der ikke den 1. januar er en sådan frivillig ordning, som fungerer, så kommer der et lovgivningsinitiativ.

Det har transport- og energiministeren ikke haft lejlighed til at kommentere, så hermed vil jeg gerne opfordre transport- og energiministeren til at komme op på Folketingets talerstol og kommentere datoen, altså den 1. januar, i forhold til, at hvis en frivillig ordning ikke fungerer inden den 1. januar, så skal der komme et lovgivningsinitiativ. Så jeg vil opfordre transport- og energiministeren til at komme op, lige så snart jeg er færdig med at tale heroppe.

Men samlet set vil jeg på vegne af forslagsstillerne, SF og Enhedslisten, sige, at jeg faktisk synes, at det, selv om vi ikke kan få lige præcis det her beslutningsforslag vedtaget, er helt sikkert, at vi har været med til at presse på i den her debat; vi har været med til at presse på, så gratisaviserne har oppet sig og nu er kommet frem til en løsning, som ikke er en acceptabel løsning, men dog er et skridt i den rigtige retning. Og vi har i debatten i dag fået frem, at der den 1. januar, hvis ikke der ligger en tilfredsstillende løsning, kommer et lovinitiativ, og det bliver et lovinitiativ eventuelt uden om regeringen.

Jeg vil ikke sætte mit lys under en skæppe. Jeg vil faktisk sige, at jeg på vegne af forslagsstillerne er meget glad for, at SF og Enhedslisten tog initiativet i den her debat, for det har helt klart presset tingene fremad. Men som sagt – det vil jeg gerne gentage igen – vil jeg gerne opfordre transport- og energiministeren til at komme op på Folketingets talerstol og kommentere datoen, den 1. januar 2007.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så får fru Louise Frevert en chance for at stille et spørgsmål til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu synes jeg, at forslagsstilleren foregriber begivenhedernes gang, for hvad Dansk Folkeparti har tilkendegivet er – det er bare for at præcisere det fuldstændig – at hvis de tiltag, som er sat i værk på nuværende tidspunkt, ikke bliver effektueret og fungerer, så vil vi efter den 1. januar se på, hvilke tiltag der skal til, for at det bliver end den situation, vi har i dag. Det er bare for at præcisere det.

Vi mener, at den 1. januar er vigtig. Men mit spørgsmål er: Mener forslagsstillerne ikke også, det er vigtigt, at man får sat et arbejde i gang, hvor man dæmmer op for problemet med alt det affald, som aviserne medfører eksempelvis på togstationer og på gader og stræder og ikke mindst i opgange? Hvordan kan det være, at det ikke er blevet implementeret i forslaget her?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Først om datoen den 1. januar: Der vil jeg gerne spørge ordføreren for Dansk Folkeparti, om det skal forstås sådan, at man tror, at den nuværende ordning i sig selv er tilfredsstillende med det kludetæppe, der tegner sig, eller om man mener, at den frivillige ordning skal gå endnu videre i forhold til det, der er vedtaget. Nu synes jeg lige pludselig, det blev lidt uklart fra Dansk Folkepartis side. Det er en kort bemærkning, jeg har, så derfor kan jeg også stille spørgsmål til Dansk Folkeparti, og det er hermed gjort.

Der er en anden ting, som selvfølgelig er meget relevant i den her sammenhæng – det har Dansk Folkeparti fuldstændig ret i, og det blev også nævnt af hr. Simon Emil Ammitzbøll – nemlig hele miljøaspektet i det her. Hvor meget papir går der til det? Hvor meget tryksvæerte går der til det? Hvor mange penge går der til det her? Hvor meget sviner det rundt omkring?

Kl. 15.10

Der er helt klart en problemstilling, der skal tages fat på, for hvad angår København, har man regnet ud, at det her koster forbrugerne 12 mio. kr. ekstra om året i udgift til at rydde op efter gratisaviser, som ligger og flyder alle mulige steder. Så det er helt klart en problemstilling, der skal tages fat om, lige så vel som det er vigtigt, der tages fat om den problemstilling, at der faktisk er en masse mennesker i det her land – det kan være ældre mennesker, det kan være gangbesværede – som har svært ved at slæbe stabler af reklamer, gratisaviser og andre aviser ned fra

f.eks. fjerde sals højde. Så det er selvfølgelig også en meget vigtig del af den her problematik, men det var jo netop noget, der kunne diskuteres, hvis man stemte for det her beslutningsforslag, som jo vil opfordre regeringen til, at der kommer noget lovgivning på området.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Vi siger tak til ordføreren.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om kystbeskyttelse.

Af Walter Christophersen (DF) m.fl.
(Fremsat 12/10 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Forslagsstillerne ønsker at pålægge regeringen at fremsætte et forslag til en ny kystbeskyttelseslov. Beslutningsforslaget er ledsaget af et egentligt lovudkast. Jeg forstår udkastet således, at forslagsstillerne ønsker en ny kystbeskyttelseslov, der i høj grad baserer sig på brugen af de såkaldte trykudligningsmoduler og gør staten finansielt ansvarlig for al kystbeskyttelse.

Desuden mener forslagsstillerne, at den nuværende kystbeskyttelseslov ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til den globale vandstandsstigning.